

[Alvida Larsen.]

tagen til lokale Forskelligheder. Selv om der næres Betæneligheder ved en valgfri Ordning, foreslaas det, at Lovens Bestemmelser om Anmeldelsespligt og Anvisning af Værelser kun kan træde i Kraft i de Kommuner, i hvilke Kommunalbestyrelsen træffer Beslutning om det.

I § 3 foreslaas, at de Organer, som i Forvejen administrerer Boliganvisningen, ogsaa skal administrere den foreslaaede Værelsesanvisning, ligesom man gaar ud fra, at Priskontrolten med Fremlejemaal, der administreres af Fremlejenævne, vil blive bibeholdt.

I § 4, som er Forslagets afgørende Paragraf, fastslaas Forpligtelsen for Lejlighedsindehavere til at anmelde Værelser ud over eet Værelse pr. Person med Tillæg af 2 eller 3 Værelser pr. Lejlighed. Større Tillæg end 3 Værelser mener man ikke er hensigtsmæssigt, men i Byer, hvor Bolignøden er stor, vil man derimod kunne forlange Værelser, der findes ud over eet Værelse pr. Person plus eet pr. Lejlighed, inddraget under Ordningen. Det vil sige, at Kommunalbestyrelserne alt efter Omfanget af Værelsemangel kan inddrage et større eller mindre Antal overtallige Værelser. Endvidere skal det bemærkes, at man ved Lejligheder ogsaa forstaar Villaer, Parcelhuse og lignende Bygninger til Beboelse.

Lovforslagets § 5 foreslaar, at man for at gøre Ordningen effektiv i Hovedstadskommunerne og de Kommuner, der grænser op til Hovedstadskommunerne, betragter hele Hovedstadsområdet under eet, og at der efter nærmere Regler nedsættes fælles Anvisningsudvalg. Det er for at forhindre at de, der søger Værelser, tælles med i flere til hinanden grænsende Kommuner. Noget lignende kan imidlertid ogsaa gøres andre Steder end i Hovedstadsområdet, i hvert Fald der, hvor Forholdene taler for det. For ikke at faa forskellige Regler om Anmeldelse af overtallige Værelser, f. Eks. i det storkøbenhavnske Omraade, foreslaas det i Lovforslagets § 6, at Ministeren for Byggeri og Boligvæsen efter Forhandling med de paa-gældende Kommuner fastsætter ensartede Regler for Anmeldelse, saadan at Reglerne for det Antal Værelser, der er fritaget for Anmeldelsespligt, er ens for alle Kommuner.

I Lovforslagets § 7 foreslaas der Ret for Udlejerer til samtidig med Anmeldelsen at udleje til den, han maatte ønske. Denne Bestemmelse indebærer Fare for en Omgaaelse af Loven, men man lægger Vægt paa at faa det størst mulige Antal frivillige

Udbud frem, og en saadan Ret for Udlejerer mener man vil bidrage til det.

I § 8 foreslaas en Ordning, der svarer til Boliganvisningslovens. Hvis Indehaveren af en Lejlighed ikke er i Stand til selv at udleje, skal Udvalget kunne anvise ham en enligstillet Person, der søger Værelse. Derimod mener man ikke, at Udlejningen kan anvise et Ægtepar, men der henvises til, at naar Udbuddet af Værelser vil stige, vil Ægteparrene ogsaa lettere kunne leje et Værelse, end de f. Eks. kan det i Dag. Endvidere findes der i § 8 en Bestemmelse om, at Anvisningen til Lejligheder, hvori der udøves en vis Erhvervsvirksomhed, kun kan finde Sted, hvis det kan konstateres, at et Lejemaal ikke virker generende, og endelig fastslaas det igen i § 8, Stk. 3, at Udlejerer efter Anvisningen selv kan udleje Værelset til en Person, som han ønsker at udleje til.

§ 9 indeholder Bestemmelser, der tager Sigte paa at sikre Lejerne en vis Ret til at benytte Lejlighedens forskellige Indretninger, Adgang til Vand, Køkken o. lign.

§ 10 tager Sigte paa at yde Erstatning i visse Tilfælde, hvor det drejer sig om anviste Personer.

Disse Bemærkninger, jeg her har gjort, er de samme som Ungdomskommissionen har gjort til sit Forslag. Mit Parti har sluttet sig til dette Forslag, udarbejdet af Ungdomskommissionen, fordi vi synes, at det er et rimeligt Forslag, og efter vor Mening indebærer dette Forslag den eneste øjeblikkelige Løsning paa Boligmisøren. Det skal endvidere understreges, at et stort Flertal af Kommissionen, der omfatter den mest alsidige Repræsentation for Ungdommen og sagkyndige, staar bag ved Forslaget. Jeg vil gerne understrege, at 5 af 7 politiske Ungdomsorganisationer har sluttet sig til dette Forslag, nemlig Konservativ Ungdom, Socialdemokratisk Ungdom, Radikal Ungdom, Kommunistisk Ungdom og Dansk Samlings Ungdom. Endvidere kan jeg oplyse, at fire af disse politiske Ungdomsorganisationer endog ønskede videregaaende Bestemmelser. Under Henviisning til de Ændringsforslag, som mit Parti tidligere har stillet, der gaar ud paa det samme, som jeg her har nævnt — vi stillede Ændringsforslag til Lejeloven, da den var til Behandling —, har vi fundet, at Tidspunktet nu er inde til at stille Ungdomskommissionens Forslag som Forslag her i Tinget. Jeg vil slutte disse mine Bemærkninger med at sige, at jeg kunde ønske, at de politiske Partiers Repræsentanter her i det høje Ting vil lægge Øre til, hvad deres